

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., v právní věci žalobce **EDUKA CONSULT, s.r.o.**, se sídlem v Uničově, Brníčko 1050, zastoupeného JUDr. Radomírem Pickem, advokátem se sídlem v Olomouci, tř. Svobody 31, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem v Olomouci, Jeremenkova 40a, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 1. 2013, č. j. KUOK 10455/2013, ve věci zjednání nápravy v užívání stavby,

t a k t o :

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 1. 2013, 10. 7. 2012, č. j. KUOK 10455/2013, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu ve Šternberku (dále

jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 10. 11. 2012, č.j. MEST 33232/2012, kterým bylo podle § 134 odst. 3 stavebního zákona nařizeno žalobkyni zjednatí nápravy závady zjištěné při kontrolní prohlídce, a to ve věci užívání stavby č. p. X v k. ú. Brníčko, v obci Uničov.

Žalobce namítá, že

- 1) rozhodnutí je nezákonné, neboť bylo vydáno ve správním řízení, které bylo zahájeno v době, kdy probíhalo a dosud nebylo skončeno řízení o dodatečném povolení stavebních úprav ve smyslu ustanovení § 88 odst. 1 písm. b) a § 58 zákona č. 50/1976 Sb., stavebního zákona, (dále jen „starý stavební zákon“), jehož předmětem je dodatečné povolení a souhlas s užíváním stavebních úprav, které spočívají mj. také v částečné změně dispozice a tím i účelu užívání místnosti v přízemí domu č. p. X. Tato změna spočívá v úpravě místností určených původně pro občerstvení k přípravě a podávání teplých jídel. Za této situace dle žalobce tak probíhala současně dvě řízení, jedno směřující k povolení stavebních úprav před dokončením stavby a jedno směřující k jejich zákazu. Žalobce se tak domnívá, že byla porušena zásady priority řízení již zahájeného. I pokud by právní důvody pro zahájení každého z těchto řízení byly odlišné, měl dle žalobce správní orgán posoudit otázku řešenou v řízení o dodatečném povolení stavebních úprav jako otázku předběžnou pro rozhodnutí o opatření k nápravě závadného stavu. Opatření podle § 134 odst. 3 stavebního zákona by dle žalobce tak bylo na místě pouze v případě, že by stavební úřad došel v předchozím řízení k závěru, že stavební úpravy nelze dodatečně povolit. Řízení o dodatečném povolení stavebních úprav probíhá doposud, tyto stavební úpravy jsou však provedeny a užívány od roku 2004, tedy stavba tak, jak vypadá nyní, vypadala v den kolaudace. Z postupu stavebního úřadu Městského úřadu Uničov měl a mohl žalobce vyvodit důvodné očekávání, že tyto stavební úpravy jsou v souladu s veřejným zájmem ve smyslu § 88 odst. 1 písm. b) druhá věta starého stavebního zákona a že budou na základě jeho žádosti povoleny. Žalobce tak považuje postup stavebního úřadu Uničov za nepředvídatelný a nevyzpytatelný;
- 2) správní orgán I. stupně je místně nepřislušný k vydání opatření ke zjednatí nápravy, neboť k tomuto řízení nebyl konkrétně delegován. Generální delegace všech případů týkajících se jednoho účastníka či jedné stavby není možná;
- 3) došlo k porušení zákona již samotným vydáním opatření k nápravě údajně závadného stavu v užívání stavebních úprav budovy č. p. X v tak velkém rozsahu, který je pro žalobce v důsledku omezující v jeho soukromém právu na podnikatelskou činnost. Žalobce nepochybně, že ustanovení § 134 odst. 3 stavebního zákona sleduje ochranu veřejného zájmu zmíněného v předchozích ustanoveních § 132 a 133 stavebního zákona. Dle žalobce z rozhodnutí správního orgánu I. stupně ani žalovaného však nevyplývá žádné zjištění ohrožení konkrétního veřejného zájmu. Správní orgány nespecifikují, čím provozování veřejného stravování ohrožuje veřejný zájem, přesto bylo přikročeno k zákazu užívání stavby žalobcem k podnikatelské činnosti, kterou má žalobce řádně povolenu živnostenským oprávněním. Žalobce se domnívá, že bez prokázání veřejného zájmu k tomuto nebyl správní orgán oprávněn. Zákaz podnikatelské aktivity náleží dle žalobce do pravomoci jiných orgánů;
- 4) bylo zneužito správní uvážení, kdy si sám správní orgán definuje druh užívání stavby jako restaurace, ačkoli právní úprava tento pojem nedefinuje a nezná;
- 5) byl nesprávně aplikován § 134 odst. 3 poslední věta stavebního zákona, neboť správní orgán I. stupně i žalovaný tvrdí, že odvolání proti rozhodnutí nemá odkladný účinek. Žalobce považuje nepřiznání odkladného účinku odvolání

proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně za nezákonné. V daném případě žádné nebezpečí z prodlení nehrozilo.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

- K námitce č. 1) žalobce uvedl, že řízení o zjednání nápravy a řízení o dodatečném povolení stavby spolu nesouvisejí, jedná se o dvě samostatná řízení. Stavebník nesmí používat stavbu, která není zkolaudována.
- K žalobní námitce č. 2) žalovaný sdělil, že rozhodnutím sp. zn. KÚOK/101023 /2011/OSR/7349, č. j. KUOK 102426/2011, ze dne 12. 9. 2011 byl správní orgán I. stupně pověřen dle ustanovení § 134 odst. 4 správního řádu prověřením a posouzením skutečného stavu užívání stavby č. p. X v k. ú. Brníčko a využití pozemku par. č. 195/1 v k. ú. Brníčko, k čemuž je oprávněn využít nástrojů a institutů správního řádu a stavebního zákona.
- K žalobní námitce č. 3) žalovaný sdělil, že dle jeho názoru byla zjištěná závada, která je spatřována v tom, že převažující část 1. NP budovy č.p. X vymezená a označená ve výkresu půdorys I. NP dokumentace skutečného provedení stavby Školící středisko Uničov, je užívána jako restaurační zařízení, což je v rozporu s účelem užívání vymezeném v kolaudačním rozhodnutí. Správní orgán I. stupně má za to, že se jedná o zcela typický příklad restauračního zařízení, které svou existencí podléhá nejenom stavebně právní regulaci, ale i posouzení dalších aspektů, jež zasahují do oblastí i jiných veřejných zájmů chráněných zvláštními právními předpisy, jako je především ochrana veřejného zdraví a ochrana životního prostředí. Žalovaný se s názorem a zjištěními správního orgánu I. stupně ztotožnil.
- K žalobní námitce č. 4) žalovaný uvedl, že nevidí nic špatného na tom, že správní orgán I. stupně pojmenoval běžným slovem činnost, jejíž provádění v předmětné stavbě zjistil a toto pojmenování rovněž vyložil a následně svá zjištění porovnal s povoleným účelem užívání stavby. Pokud by takto správní orgán postupovat nemohl a musel by vždy např. vyjmenovávat konkrétní činnosti, jen stěží by popsal, k jakému účelu užívání povoluje určitou stavbu či k jakému účelu je ve skutečnosti užívána, když právě účel užívání stavby je to, co stavební úřady mj. jsou povinny posuzovat a povolovat a přitom každý účel užívání v sobě zahrnuje řadu různých činností, aniž by se tyto činnosti musely samostatně povolovat. Správní orgán I. stupně tedy ani neměl jinou možnost, než vyjádřit, pod jaký jiný než povolený účel užívání lze činnosti prováděné v předmětné stavbě podřadit.
- K žalobní námitce č. 5) žalovaný sdělil, že nesouhlasí s výkladem § 134 odst. 3 stavebního zákona tak, jak jej provedl žalobce. Odkladný účinek je v tomto případě vyloučen přímo ze zákona.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že dne 14. 8. 2003 bylo žalobci vydáno rozhodnutí o umístění stavby a stavební povolení na stavbu přístavby a stavební úpravy rodinného domu č.p. X v Uničově, části Brníčko, za účelem změny v užívání části rodinného domu na školící středisko, včetně nových přípojek kanalizace, vody, elektřiny a vnitřních rozvodů plynu. Dne 11. 10. 2004 podal žalobce návrh na vydání kolaudačního rozhodnutí.

Dne 3. 11. 2004 bylo opatřením Městského úřadu Uničov zahájeno řízení o odstranění nepovolených změn stavby, a to přístavby a stavebních úprav rodinného domu č.p. X provedených v rozporu se stavebním povolením ze dne 14. 8. 2003. Dne 20. 1. 2005 žalobce požádal o dodatečné povolení nepovolených změn

stavby, a to zastřešení terasy, přístavby skladu a změn vnitřních dispozic. Řízení nebylo doposud skončeno.

Dne 30. 3. 2005 bylo Městským úřadem Uničov vydáno kolaudační rozhodnutí, č. j. 12605/2004/VS/RO/Ze/05, které nabylo právní moci dne 30. 3. 2005, jímž bylo povoleno užívání přístavby a stavební úpravy rodinného domu č.p. X v Uničově, části Brníčko, za účelem změny v užívání části rodinného domu na školící středisko, včetně nových přípojek kanalizace, vody, elektřiny a vnitřních rozvodů plynu, realizací stavby došlo ke zřízení rodinného domu se dvěma bytovými jednotkami a nebytovými prostory školícího střediska. Ve výčtu toho, co stavba obsahuje, je mj. uvedena místnost č. 1.02 a 1.16 - občerstvení, 1.03 - přípravná občerstvení. Mezi podmínkami užívání stavby je uvedeno pod bodem 6, že občerstvení bude poskytováno v rozsahu stanoveném vyjádřením Krajské hygienické stanice Olomouckého kraje č.j. 2003/1672/611. V tomto vyjádření ze dne 10. 7. 2003 je uvedeno, že Krajská hygienická stanice jako dotčený orgán státní správy souhlasí s projektovou dokumentací na stavbu „Školící středisko Uničov“ s tím, že tento souhlas se váže na splnění podmínek, a to konkrétně v případě občerstvení: V zázemí občerstvení bude kromě dřezu instalováno umyvadlo s tekoucí teplou a studenou vodou v souladu s vyhláškou Ministerstva zdravotnictví ČR č. 107/2001 Sb., stejně tak v provozu občerstvení. Co se týče popisu prostor občerstvení, je ve stanovisku uvedeno, že v těchto prostorech bude umístěn bar a chladicí pulty pro prodej studených hotových výrobků (chlebičky, bagety apod.). Bude zde umístěn automat na prodej kávy a studených nápojů.

Usnesením ze dne 12. 9. 2011, č. j. KUOK 102426/2011, žalovaný podle § 131 odst. 4 správního řádu pověřil správní orgán I. stupně vyřízením podnětu nazvaného „Žádost o nastolení právního stavu“ ze dne 22. 6. 2011 a za tímto účelem prověřením a posouzením skutečného stavu užívání stavby č. p. X v k. ú. Brníčko a využití pozemku parc. č. 195/1 v k. ú. Brníčko, z hlediska stavebního zákona a předpisů souvisejících, k čemuž je oprávněn využít nástrojů a institutů správního řádu a stavebního zákona, a na základě učiněných zjištění případným uplatněním prostředků stavebního zákona k nápravě závadného stavu, včetně kontroly jejich plnění a využití institutů k vymození uložených povinností, tedy zejména využitím kontrolních prohlídek dle § 133 a násl. stavebního zákona včetně výzvy ke zjednání nápravy dle § 134 odst. 2 stavebního zákona, případně vydáním rozhodnutí dle § 134 odst. 3 stavebního zákona pro neuposlechnutí této výzvy, provedením řízení o správních deliktech či přestupcích dle § 178 či 180 stavebního zákona odpovídajících zjištěnému skutkovému stavu. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 15. 10. 2011.

Dne 26. 1. 2012 byla správním orgánem I. stupně provedena kontrolní prohlídka, jejímž předmětem bylo užívání přístavby a stavební úpravy rodinného domu č.p. X v k. ú. Brníčko, povolené kolaudačním rozhodnutím ze dne 30. 3. 2005. Při kontrole bylo zjištěno, že probíhá v místnostech k tomu určených školení, v místnosti „kuchyně“ jsou připravována teplá jídla, v době 11:15 v místnosti občerstvení (označené v dokumentaci č. 1.02) požívá teplé pokrmy 14 osob, jež jsou obsluhovány personálem. Zástupkyně žalobce Ing. P. při kontrole nerozporuje užívání stavby, které spočívá dle jejího vyjádření především ve školeních, a doprovodnou činností je poskytování nápojů a teplých jídel jiným osobám, nežli účastníkům školení. Doplňková činnost je nahodilá a v malé míře.

Dne 23. 3. 2012 byla správním orgánem I. stupně provedena další kontrolní prohlídka se stejným předmětem, při které bylo zjištěno, že 1. NP domu slouží v příslušných částech k vaření a podávání teplých jídel. V místnosti č. 1.03 označené v kolaudačním rozhodnutí jako přípravná občerstvení dochází k vaření a podávání

teplých jídel, nachází se zde osoby kuchař, kuchařka a dvě osoby pomocného personálu. Vařená jídla jsou z této místnosti roznášena do místností 1.01 a 1.02 (dle kolaudačního rozhodnutí: přednášková místnost a občerstvení), kde sedí v době zjištění 14-16 osob (od 11:15 do 12:00 hod), které tato jídla požívají. Tyto osoby nejsou účastníky školení, školení v den kontroly nebylo prováděno, školící místnosti jsou v době kontrolní prohlídky prázdné, neužívané. V místnosti č. 1.02 je umístěno výčepní zařízení s obsluhou, dvě osoby, podávající nápoje. K „občerstvení“ provozovny přísluší i skladovací prostory potravin místnosti 1.26 a 1.07. Zástupkyně žalobce Ing. P. při kontrole uvedla, že doba vaření je cca 2 hodiny denně mimo neděli, kdy se nevaří vůbec. Součástí zprávy z kontrolní prohlídky jsou fotografie dokumentující popsany stav.

Dne 3. 5. 2012 vydal správní orgán I. stupně výzvu ke zjednání nápravy, když uvedl, že převažující část 1. NP budovy je užívána jako restaurační zařízení a takové užívání je v rozporu s účelem užívání vymezeném v kolaudačním rozhodnutí vydaným k této změně stavby dne 30. 3. 2005, neboť tímto rozhodnutím byly povoleny prostory „občerstvení“ pro účastníky školení s výše uvedenou charakteristikou. Namísto toho je místnost 1.03 (přípravná občerstvení) užívána jako prostor pro přípravu a vaření teplých jídel, místnosti č. 1.01, 1.02 a 1.16 (přednášková místnost, občerstvení) slouží jako hostinské místnosti s umístěním stolů a židlí pro veřejné stravování osob. V době kontrolní prohlídky nebylo v příslušných prostorách konáno žádné školení (dle projektové dokumentace kapacita pro prostor pro školení je 30 osob) a přítomné osoby využívající veřejné stravování v hostinských místnostech (kapacita 50 osob) byly z řady náhodné veřejnosti. Ostatní prostory slouží ke skladování potravin a nápojů restauračního zařízení a jako prostory sociálního zařízení pro zákazníky či zaměstnance. Správní orgán I. stupně uvedl, že taková změna v účelu užívání části prostor rodinného domu na restaurační zařízení je přípustná jen na základě písemného souhlasu stavebního úřadu ve smyslu § 126 stavebního zákona, a proto vyzval žalobce, aby zjednal do deseti dnů od doručení výzvy nápravu závadného stavu spočívající v tom, že předmětné prostory budovy č. p. X budou sloužit pouze a výhradně k účelu vymezenému v kolaudačním rozhodnutí ze dne 30. 3. 2005. Žalobce dne 18. 5. 2012 vyjádřil svůj nesouhlas s obsahem výzvy.

Dne 25. 9. 2012 byla správním orgánem I. stupně provedena další kontrolní prohlídka s předmětem kontroly zjednání nápravy závadného užívání předmětné stavby. Opět bylo zjištěno, že v době zahájení kontrolní prohlídky jsou v prostorách místnosti 1.02 podávána teplá jídla (denní menu), přítomno 10 osob, tento počet se v průběhu kontroly měnil s příjíždějícími (příchozími) i odcházejícími klienty. Školení v době kontrolní prohlídky neprobíhalo, Ing. P. uvedla, že školení skončilo v 11:00 hod, další začíná ve 14:00 hod. Personální obsazení kuchyně, baru a obsluhy bylo stejné jako při předcházející kontrole, ke zjednání nápravy nedošlo, situace odpovídala minulému zjištění. Součástí zprávy z kontrolní prohlídky jsou fotografie dokumentující popsany stav a jídelní lístek na týden od 17. 9. do 21. 9. 2012 a následující.

Dne 10. 11. 2012 bylo vydáno rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kterým bylo žalobci nařízeno zjednání nápravy závadného stavu, tedy aby užíval předmětné prostory (místnosti č. 1.01-1.08, 1.10-1.13, 1.26-1.28) budovy č.p. X pouze a výhradně k účelu vymezenému v kolaudačním rozhodnutí ze dne 30. 3. 2005, nikoli tedy k nepovolenému provozu restauračního zařízení, s obdobným odůvodněním jako ve výzvě ze dne 3. 5. 2012. Již v této výzvě a opětovně ve svém rozhodnutí správní orgán I. stupně specifikoval pojem restaurační zařízení s tím, že tento pojem není platným právním řádem ČR definován. Správní orgán I. stupně

za restaurační zařízení považuje zařízení spojené s činností s veřejným stravováním, včetně podávání nápojů, přípravě teplých jídel tzv. přes ulici, přičemž není rozhodné, zdali tato činnost je stálá či občasná. Charakteristické pro takové zařízení je i jeho dispozice s vybavením, především prostory (místnosti): přípravy jídel, kuchyně, jídelny, sklady potravin, umývárny nádobí, pracoviště výčepního, soc. zařízení zaměstnanců i hostů, dále dle kapacity zařízení patřičný počet parkovacích míst, plochy pro zásobování.

Dne 12. 12. 2012 žalobce podal proti rozhodnutí odvolání.

Dne 28. 1. 2013 vydal žalovaný výše uvedené rozhodnutí napadené správní žalobou.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle ustanovení § 134 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona, ve znění účinném do 31. 12. 2012, zjistí-li stavební úřad při kontrolní prohlídce stavby závalu nebo vyžaduje-li to přesnost a úplnost zjištění podle § 133 odst. 2, vyzve podle povahy věci stavebníka, osobu, která zabezpečuje odborné vedení provádění stavby a má pro tuto činnost oprávnění podle zvláštního právního předpisu (dále jen "stavbyvedoucí") nebo osobu vykonávající stavební dozor anebo vlastníka stavby, aby ve stanovené lhůtě zjednali nápravu. Stavební úřad může tyto osoby rovněž vyzvat, aby předložily potřebné doklady, například certifikáty o vhodnosti použitých stavebních výrobků.

Podle odstavce 3 tohoto ustanovení nebude-li výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, vydá stavební úřad rozhodnutí, kterým zjednání nápravy nařídí; při provádění stavby může rozhodnout o přerušení prací a stanovit podmínky pro jejich pokračování. Hrozí-li nebezpečí z prodlení, rozhodne bez předchozí výzvy. Rozhodnutí stavebního úřadu je prvním úkonem v řízení, odvolání proti němu nemá odkladný účinek.

Podle ustanovení § 132 odst. 3 písm. b) stavebního zákona veřejným zájmem se rozumí požadavek, aby stavba byla užívána jen k povolenému účelu.

Podle ustanovení § 132 odst. 5 stavebního zákona stavební úřad v rozhodnutí odůvodní konkrétní veřejný zájem, který zásah vyžaduje.

Podle ustanovení § 88 odst. 1 písm. b) starého stavebního zákona, stavební úřad nařídí vlastníku stavby nebo zařízení odstranění stavby nebo zařízení postavené bez stavebního povolení či ohlášení nebo v rozporu s ním. Odstranění stavby se nenařídí, pokud stavebník prokáže, že stavba je v souladu s veřejným zájmem, zejména s územně plánovací dokumentací, cíli a záměry územního plánování, obecnými technickými požadavky na výstavbu, technickými požadavky na stavby a zájmy chráněnými zvláštními předpisy a jestliže stavebník v řízení o odstranění stavby podá žádost o její dodatečné povolení a předloží podklady a doklady vyžádané stavebním úřadem v jím stanovené lhůtě a v rozsahu jako k žádosti o stavební povolení.

Soud neshledal důvodnou první námitku žalobce, neboť řízení o dodatečném povolení stavebních úprav podle ustanovení § 88 odst. 1 písm. b) a § 58 starého stavebního zákona, a řízení o zjednání nápravy podle ustanovení § 134 stavebního zákona, jsou dvě odlišná, na sobě nezávislá řízení.

Předmětem řízení o dodatečném povolení stavebních úprav je posouzení a případná následná legalizace již provedených stavebních úprav, které jsou v rozporu s vydaným stavebním povolením, v tomto případě se jedná o povolení zastřešení terasy, přístavby skladu a změny vnitřních dispozic. Naproti tomu předmětem řízení o zjednání nápravy je při zjištění závady zjednání její nápravy, zde jde ve své podstatě o přikázání žalobci, aby se zdržel užívání nemovitosti způsobem, který je v rozporu s vydaným kolaudačním rozhodnutím a stavbu užíval pouze k účelu povolenému.

Nelze tak souhlasit s názorem žalobce, že probíhala současně dvě řízení, a to jedno směřující k povolení stavebních úprav před dokončení stavby a jedno směřující k jejich zákazu, neboť předmětem druhého řízení nebylo odstranění stavebních úprav provedených v rozporu se stavebním povolením, k čemuž případně slouží jiné řízení, a to řízení o odstranění nepovolených změn stavby (zde zahájené Městským úřadem Uničov dne 3. 11. 2004). Okolnosti průběhu kolaudačního řízení a nezohlednění stavebních úprav provedených v rozporu se stavebním povolením, tedy skutečnost, že stavba byla zkolaudována ve stavu odpovídajícímu stavebnímu povolení nikoli faktickému stavu, nemají na posouzení řízení o zjednání nápravy a následného rozhodnutí žalovaného žádný vliv. Rozhodující je způsob užívání stavby, který byl daným pravomocným kolaudačním rozhodnutím ze dne 30. 3. 2005 povolen, a tento povolený způsob užívání je v rozporu se závěry správního orgánu o užívání nemovitosti zjištěném kontrolními prohlídkami. Kolaudační rozhodnutí zcela jednoznačně odkazuje na stanovisko Krajské hygienické stanice Olomouckého kraje č.j. 2003/1672/611, souhlasící toliko s občerstvením jakožto prostorem, kde bude umístěn bar a chladicí pulty pro prodej studených hotových výrobků, dále automat na prodej kávy a studených nápojů. Proti předmětnému kolaudačnímu rozhodnutí měl žalobce, pokud s jeho obsahem nesouhlasil, možnost obrany řádným opravným prostředkem, tento však neuplatnil. I pokud by mohl žalobce očekávat, že jeho žádosti o dodatečné povolení stavebních úprav bude vyhověno, neopravňovalo by jej to po dobu, kdy je platné původní kolaudační rozhodnutí, k užívání stavby v rozporu s povoleným způsobem užívání stavby.

K námitce místní nepříslušnosti správního orgánu I. stupně (žalobní námitka č. 2) soud toliko uvádí, že usnesení ze dne 12. 9. 2011, č. j. KUOK 102426/2011, vydané podle § 131 odst. 4 správního řádu je dostatečně konkrétní, neboť obsahuje přesný výčet oprávnění, která žalovaný na správní orgán I. stupně deleguje, mezi nimi i oprávnění k uložení výzvy ke zjednání nápravy dle § 134 odst. 2 stavebního zákona, případně vydání rozhodnutí dle § 134 odst. 3 stavebního zákona pro neuposlechnutí této výzvy.

K námitce č. 3 žalobce soud uzavírá, že za veřejný zájem je podle ustanovení § 132 odst. 3 písm. b) stavebního zákona považován požadavek, aby stavba byla užívána jen k povolenému účelu. Soud považuje odůvodnění obsažené v rozhodnutí správního orgánu I. stupně i žalovaného, v němž správní orgány vysvětlují, v čem správní orgány spatřují porušení tohoto veřejného zájmu, tedy užívání stavby k jinému než povolenému účelu, za dostatečné. Je nepochybné, že pokud

kolaudačním rozhodnutím bylo povoleno občerstvení ve smyslu studeného bufetu, konkrétně prodeje hotových studených jídel, prodej kávy a studených nápojů, jakožto zázemí pro osoby využívající školící středisko, užívání nemovitosti zjištěné kontrolními prohlídkami spočívající v přípravě, podávání a prodeji teplých pokrmů pro veřejnost „z ulice“ a provozu výčepu, ať už by bylo nazváno jakkoli (restaurace, hospoda, hostinec, vývařovna, jídelna), není v souladu s povoleným účelem užívání nemovitosti. Tento rozpor správní orgán I. stupně i žalovaný řádně zdůvodnili.

V souvislosti s tímto k námitce č. 4 žalobce soud uvádí, že správní uvážení je volná úvaha správního orgánu, kterou může správní orgán učinit v případě, že mu konkrétní norma nabízí více možných řešení, jde tedy o správní normou dovolené samostatné uvažování správního orgánu při rozhodování konkrétního případu. V tomto případě však nešlo o správní uvážení správního orgánu, ale o popis skutečností zjištěných při kontrolních prohlídkách. Navíc v tomto případě, jak uvedl soud výše, není rozhodné, jak správní orgán formu užívání nemovitosti nazval, ale jak ji popsal a jak vyjádřil rozdíl mezi povoleným účelem užívání nemovitosti a zjištěným způsobem užívání nemovitosti.

K námitce č. 5 soud uvádí, že případné nebezpečí z prodlení uvedené v ustanovení § 134 odst. 3 stavebního zákona se týká pouze možnosti dané správnímu orgánu vydat rozhodnutí ke zjednání nápravy bez předchozí výzvy dle § 134 odst. 2 stavebního zákona, pokud shledá hrozící nebezpečí z prodlení. Nijak se nevztahuje k odkladnému účinku odvolání proti takovému rozhodnutí, tento je poslední větou výslovně vyloučen v každém případě.

Soud tedy uzavírá, že žalovaný postupoval v souladu se zákonem a žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s., když plně procesně úspěšný žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Olomouci dne 25. února 2015

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu